

РЕШЕНИЕ

№ 3665

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10017** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Б. Л. Т. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] , чрез адв. А. И., срещу РЕШЕНИЕ № 3706 от 13.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 23-ти състав, по н.а.х. дело № 3230 по описа за 2024г.,с което е потвърден електронен фиш серия К № 8687624 , издаден от СДВР.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че от представената по преписката снимка поради неясен образ, възникват множество съмнения ,досежно авторството на нарушението ,не ставало ясно от снимката каква е посоката на движение на заснетия автомобил, лентата, в която се е движил, кой е автомобилът, заснет с превишена скорост, като напълно възможно било друг автомобил да се е движил с превишена скорост. Сочи, че от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Смята, че процедурата по установяване на процесното нарушение е била опорочена, тъй като не е спазено изискването по чл.10

от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба №8121з-532). Според касатора липсата на доказателство по нормативно предвидения ред (със снимка) на местоположението на уредбата е пречатвало възможността да се установи действително ли скоростта е измерена в зоната с ограничение на скоростта. Поддържа, че електронният фиш (ЕФ, представен в оригинал пред съда) не съдържа нужните по закон реквизити, а именно – не е отразено дали е бил приспаднал толеранс от 3% от измерената стойност на скоростта, банковата сметка, начините за доброволно заплащане, възможността за подаване на писмено възражение по реда на чл.189, ал.6 ЗДвП. Допълва аргументи за наличието на противоречие между ЗДвП и Наредба №8121з-532 относно възможността да се състави ЕФ при нарушения, установени с мобилни АТС във време на движение. Смята, че допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодоляни в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на актувания ЕФ. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия К № 8687624 , издаден от СДВР.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), оспорва жалбата. В писмени бележки от 08.01.2025г юриск.П. –проц.представител на ответника е изразил писмено становище ,в което изразява доводи за правилност и обоснованост на съдебното решение , което се обжалва пред настоящата инстанция . Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Представителя на СГП ,счита касац. жалба за неоснователна и моли да се остави без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия К №8687624 , на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП, на касатора Б. Л. Т. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. ,който е потвърден с обжалваното пред настоящия състав решение № 3706 от 13.08.2024г.,постановено по н.а.х. дело № 3230 по описа за 2024г.,на СРС 23-ти състав.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти:

На 13.02. 24г ,в 20.27ч касатора Т. управлявал собствения си лек автомобил марка „Б. 530 Д Х.“ , с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] в С. и в района на бул. ген. Д. Н. при блок 18 при разрешена за населено място максимална скорост от 50 км.ч. – автомобилът се движел със скорост от 66 км.ч . Скоростта на движение и регистрационния номер на автомобила , мястото и точните дата и час на нарушението са заснети и отчетени с автоматизирано техническо средство по реда на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - мобилна система за видеоконтрол с радар с удостоверени по делото техническа изправност и одобрение за ползване като средство за измерване. Въз основа на данните от техническото средство и на данните за регистрацията на автомобила на

името на жалбоподателя като собственик на МПС на жалбоподателя е издаден обжалваният електронен фиш. Нарушението е било заснето с ATCC CORDON M2 MD 1192 ,след приспадане на толеранс от 3% .

Решаващият състав е приел, че процесният ЕФ съответства по форма и съдържание на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП във вр. с §6, т.63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че касаторът Т. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Противно на твърдения на касатора в касац.му жалба ,че въззивния съд не е обсъдил всичките му възражения срещу ЕФ ,то от съдържанието на оспореното решение се установява обратното. Тези изводи на първостепенния съд се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 23-ти състав. Възражението за допуснато съществено процесуално нарушение от СРС ,като не е докладвал молба вх.№ 84640 от 13.03.2024г / стр.24 от първоинстанционното дело/,с която са направени доказателствени искания от адв. И. за служебно изисквани за послужване по делото на всички снимки от твърдяното нарушение ,които да установяват цялото пътно платно и евентуално наличие на автомобили пред , отзад или в съседна лента ,както и да се изиска обратна разписка за връчване на ЕФ,съгласно чл.189 ал.5 от ЗДвП е неоснователно поради следното :

Действително горепосочената молба не е докладвана изрично в открито съдебно заседание и съдът не се е произнесъл по направените доказателствени искания ,но по делото са налице достатъчно писмени доказателства ,които обуславят приетата за установена фактическа обстановка. Предположението ,че е възможно да е измерена скоростта на друг автомобил се опровергава от приложения снимков материал, от който е видно регистрационният номер на МПС, движещо се с превишена скорост, точното местоположение на МПС и точното място на заснемане, което може да бъде установено и от посочените GPS координати. Следователно изричното непроизнасяне по тази молба не може да се определи като съществено процесуално нарушение от страна на съдебния състав . Датата на връчване на ЕФ от значение за допустимостта на съдебното му обжалване ,което е надлежно упражнено в случая и по никакъв начин не е засегнато правото на защита на жалбоподателя.

С нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). В разглеждания случай е установено, че Т. е управлявал лек автомобил със скорост 66 км/ч. или с 16 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар ATCC CORDON M2 MD 1192 ,след приспадане на толеранс от 3% .

Съгласно чл.189 ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки,

се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал.4 на чл.189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал.5 - ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

Според определението, дадено в §6, т.63 ДР ЗДвП, ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Автоматизираните технически средства и системи (АТСС) са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията (ЗИ), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган или б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес (§6, т.65 ДР ЗДвП).

Редът и условията за използване на АТСС са установени в Наредба №81213-532, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.2 от Наредбата стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение, за които нарушения се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система (чл.3 от Наредба №81213-532).

В настоящия случай е установено с приетите писмени доказателства, че използваната преносима система за контрол на скоростта CORDON M2 MD 1192 е преминала периодична проверка в съответствие с чл.4 от Наредба №81213-532 и съответно са били спазени изискванията за използването ѝ (Протокол от проверка №44-СГ-ИСИС/05.10.2021г.). Противно на твърденията на касатора, при осъществяване на контрола с АТС в резултат на който е издаден и процесният ЕФ, е бил спазен регламентът на чл.10 от Наредба №81213-532. Цитираната норма задължава при използване на мобилно АТСС за контрол (каквото безспорно е процесният случай) да се попълва протокол съгласно приложението. В ал.2 на чл.10 от Наредбата е предписано протоколът по ал.1 да се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, а при контрол във време на движение с мобилно АТСС да се отбелязват началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя АТСС за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда (чл.10, ал.3 от Наредба №81213-532).

Горните изисквания са били спазени. Това обстоятелство се установява с приетия по

делото Протокол с рег. № 4332p-12475 /13.02.2024г., който е съставен в съответствие с Приложението към чл.10, ал.1 от Наредбата. Спазено е изискването на чл.10, ал.3 участъкът от пътя където временно е било разположено АТС да е удостоверен със снимка на която са отбелязани денят и часът на позициониране.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 3706 от 13.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 23-ти състав, по н.а.х. дело № 3230 по описа за 2024г.,с което е потвърден електронен фиш серия К № 8687624 , издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Б. Л. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, сумата 100 лева ,представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.